

Kvinder i Krigen.

Af

Ida Falbe-Hansen.

I.

Det turde vel nu staa klart for de fleste baade af Kvindesagens Venner og af dens Modstandere, at vi, som arbejde for den Sag, ikke ønske at gøre Kvinderne til Mænd. Naar vi ønske, at Kvinderne skulle have større Del i Samfundsarbejdet, da er det ikke, fordi vi mene, at Kvinderne have de samme Egenskaber som Mænd, men netop fordi vi tro, at de have *andre* Ejendommeligheder, at de have et *nyt* Tilskud at bringe, der hidtil har været savnet. Hvis Kvinderne havde akkurat de samme Evner som Mændene, hvad enten det saa var i samme eller i ringere Grad, saa vilde det jo ikke gøre stort til eller fra, om de kom med. Men vi ved, at Kvinderne har andre Evner, og derfor tror vi, at naar deres Arbejde kommer til, vil Udviklingen gaa i andre Retninger, meget vil blive taget op, som hidtil var ugjort, fordi det ikke kunde udrettes af Mænd alene.

Ingensteds har det vist sig saa slaaende, at Kvindernes Tilkomst har bragt et helt nyt Element ind, har udrettet noget der, hvor Mænd stod raad- og hjælpeløse, som i den amerikanske Krig for Slavernes Frigørelse.

Der er dem, der vil sige, at det var Kvinder, der havde fremkaldt Krigen ved deres Iver for Slavernes Frigørelse. Man kan dog vist sige for sikkert, at Kvinderne havde hellere set Slaverne frigjort *uden* Krig. Men vist er det, at en Bog som Mrs. Beecher Stowes „Onkel Toms Hytte“ har gjort overordentlig meget til at aabne Folks Øjne for det modbydelige i Slaveriet og til at vække Sympathien for Slaverne i de videste Kredse af Evropa og Amerika. Det var en Kvinde, der skrev Bogen; det var en anden Kvinde, der overtalte sin Mand til at forlægge den, skønt han var vis paa, at han vilde tabe Penge paa det. Men inden 10 Dage var der solgt 10,000 Ex-